

قانون طلایی فراهم کردن حمایت از دانش‌آموزان با نیازهای ویژه در کلاس‌های فراگیر: از دیگران آن‌طور حمایت کنید که دوست دارید از شما حمایت کنند

نویسنده: کاستون-تیوریس

مترجم: حسن حبیبی* / دبیر مدرسه استثنایی شهید انجم شعاع شهرستان زنجان

چکیده

برای لحظه‌ای فرض کنید که مدرسه، شخصی را مسئول حمایت از شما در طول هفته کرده است. حال تصور کنید که شما نباید روی حرف او حرفی بزنید، یا فرض کنید کسی به طور مرتب در محل کار شما ایستاده است تا از شما به صورت انفرادی حمایت کند. این شخص در همه فعالیت‌های شما حاضر خواهد بود و همانند نگهبانی بر کارهای شما نظارت خواهد کرد. این شخص حامی ممکن است به صورت شفاهی وظایف شما را متذکر شود. با این توصیف به نظر شما:

- آیا شما مستقل‌تر خواهید شد یا وابسته‌تر؟
  - این نوع حمایت روابط شما با همسالان‌تان را چگونه تغییر خواهد داد؟
  - آیا این نوع توجه باعث کاهش حریم خصوصی و آزادی‌تان نخواهد شد؟
  - حضور این شخص چه اثری روی خلاقیت شما خواهد گذاشت؟
  - در این زمان از اینکه کسی شما را حمایت می‌کند، اعتماد به نفس بیشتری خواهید داشت؟
  - چه اتفاقی می‌افتد اگر نخواهید که آن فرد شما را حمایت کند؟
  - شما چه می‌کنید؟
  - فکر می‌کنید که ممکن است رفتار منفی داشته باشید؟
- حال فرض کنید که چگونه حضور شما روی دانش‌آموزانی که از آنها حمایت می‌کنید، اثر می‌گذارد؟
- واژه‌های کلیدی:** کلاس‌های فراگیر، فراگیرسازی، حمایت بزرگسالان.

فراگیرسازی و حمایت بزرگسالان فراگیرسازی^۱ سبکی از تفکر است که در آن به طور

عمیقی باور داشته باشیم کودکان، صرف‌نظر از توانایی یا ناتوانی، به عنوان عضوی از مدرسه ارزش‌گذاری می‌شوند. کلاس‌های فراگیر مکانی است که همه دانش‌آموزان عضوی از کلاس بوده و احساس ارتباط با سایر همسالان^۲ خود داشته و به مدارس عادی دسترسی دارند و برای رسیدن به موفقیت، حمایت^۳ همه‌جانبه دریافت می‌کنند. یکی از هدف‌های فراگیرسازی دانش‌آموزان با نیازهای ویژه در کلاس‌های فراگیر این است که یاد بگیرند چگونه زندگی کنند، کار کنند و با یکدیگر بازی کنند تا سرانجام در جامعه همچون سایر بزرگسالان مشارکت داشته باشند. برای دانش‌آموزان

با ناتوانی، مدارس فراگیر باید باعث رشد شناختی، استقلال و تعامل آن‌ها با همسالان شود. فراگیرسازی همچنین شیوه‌ای است که همه دانش‌آموزان را به اهداف ایده‌آل رهنمون می‌کند. این اهداف در این شیوه چه می‌باشد؟ چگونه مربی به دانش‌آموز کمک می‌کند که احساس کند عضوی از کلاس است؟ فراگیران چگونه ارتباط‌های صحیح با همسالان خود را توسعه می‌دهند؟ چگونه می‌توان آموزش عمومی معنادار را برنامه‌ریزی کرد؟ و از همه مهم‌تر اینکه، موثرترین راه‌های حمایت از دانش‌آموزان به منظور کمک به رسیدن برای اهداف‌شان چه می‌باشد؟ با توجه به اینکه حضور دانش‌آموزان با نیازهای ویژه در مدارس عادی در حال افزایش است، نوعی راهبرد حمایت مشترک، مورد نیاز است. در این مقاله، کلمه بزرگسال شامل هر متخصصی است که

1. Inclusion
2. Peers
3. Support

* habibieducation@gmail.com

منفی حمایت‌ها را کاهش داده و باعث ظاهر شدن حمایت‌های طبیعی شود و از زیان‌های غیر عمدی روی دانش‌آموزان بکاهد.

اثرات زیان‌آور این‌گونه حمایت‌ها در زیر فهرست شده است:

- منزوی شدن در کلاس
  - وابستگی غیر ضروری به بزرگسالان
  - عدم تعامل با گروه همسالان
  - روابط ضعیف بین متخصصان و دانش‌آموزان
  - احساس برچسب زده شدن
  - محدودیت دسترسی به آموزش مناسب
  - فقدان کنترل شخصی
  - فقدان هویت شخصی
  - رفتار نامناسب و مشکلات رفتاری
  - تاثیر منفی روی خلاقیت
- در زیر برخی تاثیرات منفی حمایت‌های غیر ضروری شرح داده شده است:

وابستگی غیر ضروری به بزرگسالان

وقتی حمایت‌های غیر ضروری به طور مستمر آماده باشند، دانش‌آموزان یاد می‌گیرند که همواره توقع حمایت از بزرگسالان را داشته باشند. روان‌شناسان این پدیده را درماندگی آموخته‌شده^۲ می‌نامند. آن‌ها بسیار سریع فقدان کنترل خود را در می‌یابند و پیش از درگیر شدن با مسئله، یاد می‌گیرند که منتظر راهنمایی و اشاره از طرف بزرگسالان باشند. گیانگر کو^۳ این پدیده را وابستگی غیر ضروری نام‌گذاری کرده است. کمک‌هایی از قبیل باز کردن کتاب دانش‌آموز، کمک خواستن از همکلاسی، علامت‌گذاری و یادداشت‌برداری و غیره باعث وابسته‌شدن دانش‌آموز به حمایت مورد نظر بزرگسال و در نتیجه کاهش اعتماد معلمان به دانش‌آموزان خواهد شد. در مدرسه فقط حمایت‌هایی که استقلال و وابسته‌نشدن دانش‌آموزان را تقویت می‌کنند، باعث آماده شدن دانش‌آموزان برای زندگی در بیرون مدرسه خواهند شد.

عدم تعامل با گروه همسالان

حمایت بزرگسالان ممکن است باعث گردد که در

از دانش‌آموزان با نیازهای ویژه در کلاس‌های عادی حمایت می‌کند که می‌تواند شامل معلمان اصلی، معلمان رابط، مشاوران مدرسه و درمان‌گران حرفه‌ای باشد. اجرای فراگیرسازی به روش صحیح یک هنر و حمایت موثر بزرگسالان نیازمند دقت، ظرافت و سلیقه است. این عمل در عین اینکه در مواقعی به اعمال بسیار دقیق و ظریف نیازمند است، در برخی مواقع باید بدون انجام هیچ کاری انجام شود. حمایت مؤثر بزرگسالان به معنی آن است که دانش‌آموزان با نیازهای ویژه عضو یکپارچه‌ای از کلاس باشند و مربیان به آن‌ها اجازه می‌دهند کارهایشان را خودشان انجام دهند. عضویت آن‌ها در کلاس مسلم فرض شده و همه با یکدیگر در حال فعالیت هستند. در این راستا شاهد بزرگسالانی هستیم که حمایت‌های غیر ضروری برای دانش‌آموزان با ناتوانی فراهم می‌کنند، به اندازه کافی به نیازهای این دانش‌آموزان توجه نمی‌کنند و اعمال حمایتی آن‌ها بسیار شتاب‌زده و تهاجمی است. اغلب معلمان، دانش‌آموزان با ناتوانی را به صورت جداگانه در یک میز جمع می‌کنند یا آنکه از آن‌ها به‌طور ناشیانه‌ای می‌خواهند که رفتارشان را تصحیح کنند. این‌گونه حمایت‌ها برای دانش‌آموزان ضروری نبوده، در حالی که حمایت‌هایی که به صورت طبیعی همگام با کلاس صورت می‌گیرد، اثر بیشتری خواهد داشت.

قانون طلایی برای حمایت بزرگسالان از دانش‌آموزان با نیازهای ویژه

حمایت بزرگسالان باید موثر و یکپارچه باشد تا بتوان به حمایت کامل که هدف فراگیرسازی است، رسید. قوانین طلایی^۱ برای حمایت از دانش‌آموزان با نیازهای ویژه در کلاس‌های فراگیر این است که آن‌ها را طوری حمایت کنید که می‌خواهید شما را حمایت کنند. به طور یقین اجرای قانون طلایی نیاز به دانش و بینش دارد.

دلایل عاقلانه برای حذف برخی حمایت‌ها

در این مقاله در خصوص ضرورت حذف برخی حمایت‌ها صحبت خواهیم کرد. حذف حمایت به معنای آن است که به طور منظم نوع و سطح حمایت خود را کاهش دهیم و حذف حمایت می‌تواند اثر

2. Learned Helplessness

3. Giangreco

1. Golden Rule

چگونه می توان حمایت های بزرگسالان را کاهش داد؟

برای درک قاعده طلایی شما باید نخست خودتان را جای دانش آموز فرض کنید. چگونه دوست دارید از شما حمایت شود؟ چهار گام زیر بیان می کند که چگونه باید حمایت موثر را عملی کرد:

- طرح ریزی^۴ فراگیرسازی
- پرسیدن و گوش دادن
- بازگشت به عقب و دریافت بازخورد
- طرح ریزی برای کاهش حمایت

طرح ریزی فراگیرسازی

یکی از دلایل برای حمایت های رودررو^۵ و انفرادی این است که آن ها طرحی برای حمایت های دیگر ندارند. آن ها هیچ طرحی برای رسیدن و دستیابی دانش آموزان به برنامه درسی ندارند. در پژوهشی که روی ۳۲۱ معلم در فرانسه در سال ۲۰۰۱ صورت گرفته است، نشان می دهد که ۸۰ درصد آن ها هیچ طرحی برای کار با دانش آموزان نداشته اند. چند تصمیم ساده در کلاس درس که موجب کاهش حمایت های انفرادی می شود، عبارتند از:

- مرتب کردن و چیدن دوباره صندلی ها
- کنار گذاشتن نقش های سنتی^۶ بزرگسالان
- متناسب سازی فعالیت
- تشویق دانش آموزان به استفاده از حمایت همسالان شان

مرتب کردن و چیدن دوباره صندلی ها

آیا تا کنون صندلی های کلاس را دیده اید که همیشه ثابت بوده اند و هر صندلی مخصوص یک دانش آموز است؟ با جابه جا کردن صندلی ها می توانید شرایطی فراهم کنید که دانش آموزان از کمک همسالان شان بیشتر بهره ببرند. در مورد اینکه چه زمانی کمک رودررو مورد نیاز است و چه موقعی باید کاهش یابد یا حذف شود، به درستی تصمیم گیری کنید (برای اطلاعات بیشتر به جدول پیشنهاد های حمایت رودررو مراجعه کنید).

تعامل^۱ دانش آموزان با نیازهای ویژه با سایر همسالان خود موانعی ایجاد شود. ما حامیان دانش آموزان با نیازهای ویژه باید آماده و خواهان پیوستن آن ها به سایر گروه همسالان شان باشیم و به طور پنهانی و آرام قدم هایی جهت کمک به دانش آموزان برداریم.

تأثیر در خلاقیت

یادگیری در مدارس اغلب در پروسه ای خلاق برنامه ریزی می شود. یافته های گاستون^۲ نشان می دهد که حمایت های غیر تخصصی باعث به وجود آمدن موانعی در خلاقیت^۳ دانش آموزان با نیازهای ویژه می شود. اگر هدف فراگیرسازی این است به دانش آموزان اجازه دهیم که به برنامه درسی و آموزش فراگیر دسترسی داشته باشند، باید دخالت های خود که باعث کاهش خلاقیت آن ها می شود، کاهش دهیم یا در برخی مواقع به طور کامل حذف کنیم.

دخالت های غیر ضروری در ارتباط دانش آموز با معلم و کلاس درس

دانش آموزان با نیازهای ویژه مانند سایر دانش آموزان به ویژه در دروس چالش برانگیز شایسته بیشترین ارتباط با معلمان آموزش دیده در مدارس عادی هستند. متأسفانه وقتی که معلم رابط با دانش آموزان ویژه ای در مواقع غیر ضروری به صورت انفرادی تدریس می کند، تعامل دانش آموز با معلم کاهش می یابد و معلمان اصلی کمتر به درگیری با دانش آموزان با نیازهای ویژه گرایش پیدا کرده و فرض می کنند که در قبال این دانش آموزان به علت حضور شخص دیگری، مسئولیت کمتری دارند. پژوهش ها نشان می دهند که اگرچه معلمان رابط نقش برجسته ای در طراحی و اجرای راهنمایی و آموزش دانش آموزان با نیازهای ویژه ایفا می کنند اما آن ها تا حد زیادی برای انجام این کار مهم آموزش ندیده و اغلب آموزش های روش تدریس را دریافت نکرده اند، آن ها برای فهم مشکل حمایت های مداخله جویانه، بهتر است خودشان را در جایگاه دانش آموزان با نیازهای ویژه قرار دهند.

4. Plan
5. Side by Side
6. Traditional

1. Interaction
2. Causton
3. Creativity

ترک کردن نقش‌های سنتی بزرگسالان

بزرگسالان به جای آنکه حمایت را به یک شخص ویژه ارجاع دهند، باید فرصت‌هایی فراهم کنند که باهم کار کنند. این نوع همکاری به منظور حمایت از یک دانش‌آموز ویژه در آموزش فراگیر^۱ بسیار مفید است. کلاس‌هایی که در آن مسئولیت حمایت‌ها به اشتراک گذاشته شده‌اند، می‌توانند منافع گسترده‌ای برای همه دانش‌آموزان کلاس با یا بدون ناتوانی داشته باشند. معلمان می‌توانند آموزش‌های متفاوتی از هم داشته باشند، مواد آموزشی را تغییر دهند، انتظارات را بیان کنند و همواره نیاز به کمک رودررو و انفرادی را کاهش دهند.

متناسب سازی فعالیت‌ها

معلمان باید به طور مداوم مواد آموزشی، محتوای آموزشی و روش آموزش خود را متناسب با نیاز دانش‌آموزان با نیازهای ویژه تغییر دهند. برخی از این تغییرات عبارتند از: اضافه کردن نوبت کاری، کتب مناسب‌سازی شده، بانک کلمات و غیره.

بهتر است متناسب‌سازی تعداد دانش‌آموزان کلاس شامل کاهش تعداد دانش‌آموزان بر حسب تعداد دانش‌آموزان با نیازهای ویژه و حجم مشکلاتی که در کلاس به وجود می‌آورند، انجام شود. برای مثال دانش‌آموزان کلاس با دانش‌آموزان با نیازهای ویژه ۴ مساله ریاضی را حل کنند، در حالی که کلاس بدون دانش‌آموز با نیاز ویژه ۶ مساله را حل کنند. کاهش تعداد مسائل باعث خواهد شد دانش‌آموزان بطور مستقل همه تکالیف خود را در وقت معین تمام کنند.

تشویق دانش‌آموزان به استفاده از حمایت همسالان‌شان

چه پیشنهادی دارید که بتوان آن را جایگزین نشستن دبیر رابط در کنار دانش‌آموز با نیازهای ویژه کرد؟ پژوهش‌های انجام شده نشان داده‌اند که حمایت همسالان بهترین جایگزین برای این عمل است. حمایت و مشارکت همسالان را در طول زمان آموزش، ایجاد و کاری کنید که همه فراگیران باهم کار کنند. می‌توانید برای دانش‌آموزان با نیازهای ویژه کمک و یار مشخص کنید که بتوانند در زمان مقتضی آن‌ها را یاری رسانند. اطمینان حاصل کنید که آن‌ها در انتخاب یار خود دخالت داشته باشند. آن‌ها را راهنمایی کنید که در زمان نیاز به کمک، از همسالان خود

کمک بخواهند و این کار باید برای همه دانش‌آموزان به صورت امری عادی درآید. با استفاده از روش‌های متعدد می‌توان این کار را کرد. از جمله یکی از روش‌های مفید ایجاد سیستم حمایت همسالان در کلاس این است که از دانش‌آموزان بخواهیم قانون "از سه نفر پرس قبل از اینکه از من پرسسی" را اجرا کنند. بر اساس این دستورعمل دانش‌آموزان در صورت نیاز به حمایت، نخست باید سعی کنند نیاز خود را دست کم از طریق سه نفر از همسالان خود برطرف کنند و در صورت موفق نشدن، از معلم خود کمک بخواهند. دانش‌آموزانی که همواره در جستجوی کمک همسالان‌شان هستند، مجهز به یکی از مهم‌ترین و مطمئن‌ترین مهارت‌ها در طول زندگی خود خواهند بود.

پرسید و گوش دهید

معلمان به طور معمول به برنامه آموزش‌های انفرادی یا پرونده تحصیلی دانش‌آموزان با نیازهای ویژه نگاه می‌کنند یا با معلمان قبلی صحبت می‌کنند تا بهترین حمایت را مشخص کنند. این منابع همواره برای مشخص کردن نوع حمایت مفید نمی‌باشند. بهترین راه برای فهمیدن نیازهای دانش‌آموزان با نیازهای ویژه پرسیدن از خود دانش‌آموزان است. دانش‌آموزان با نیازهای ویژه هستند که باید در خصوص نوع حمایت‌های خود تصمیم بگیرند هر چند که معلمان نیز باید رفتار و دیگر پیام‌های غیرکلامی دانش‌آموزان را تحت نظر قرار دهند تا به نیازهای آنها پی ببرند.

از دانش‌آموزان پرسید که می‌خواهند معلمان چگونه از آن‌ها حمایت کنند و برای انتخاب‌هایشان احترام قائل شوید. جان، معلم هنر در یک مدرسه متوسطه است که یک مثال در این مورد ارائه کرده است. او با دانش‌آموزان طوری کار می‌کند که نیازهای آن‌ها را مقدم بر حمایت‌های خودمحورانه خویش و معلم رابط‌شان لحاظ کند. او با دانش‌آموزان و معلم رابط پیش از ارائه تکلیف هم‌فکری می‌کند تا میزان حمایت به دانش‌آموزان را مشخص کند. او در این خصوص چنین بیان می‌کند که پس از آموزش و پیش از اینکه دانش‌آموز با نیازهای ویژه روی پروژه کار کند، من از او می‌پرسم که آیا به کمکی برای انجام تکلیف نیاز دارد؟ اگر به درخواست من جواب مثبت دهد در آن صورت معلم رابط یا یکی از دانش‌آموزان

نشان می‌دهند. وقتی دانش‌آموزی در یک حالت چالش‌انگیز قرار می‌گیرد، خیلی اوقات سعی می‌کند به نحوی وضعیت روحی (ناراحت، خشم، کسالت و غیره) و نیازهای خود را از قبیل (استقلال، کنترل، قدرت و غیره) نشان دهد. بهترین پاسخ آن است که باید وضعیت روحی آن‌ها را شناخت و سعی شود نیازهای آن‌ها برطرف شود و سپس به درخواست‌های دانش‌آموزان پاسخگو بود. این کار به ویژه زمانی که آن‌ها از بزرگسالان می‌خواهند که عقب بایستند و اجازه دهند که با همسالان خود مشغول به فعالیت باشند بدون اینکه بزرگسالی در نزدیکی آن‌ها باشد، بسیار ضروری است.

کنار بایستید

راهنمایی‌های خود را کاهش دهید. یکی از ساده‌ترین و موثرترین راه‌ها برای افزایش اثربخشی در دانش‌آموزان این است که مساعدت خود را کاهش دهید. کاهش مساعدت به معنی آن است که به طور عمد نوع و سطح حمایت خود را منظم کاهش دهیم. کاهش حمایت باعث افزایش و ارتقای استقلال و تعامل دانش‌آموزان با نیازهای ویژه با همسالان‌شان خواهد شد. اگر دانش‌آموزی می‌تواند تکالیف خود را پیش شما بدون حمایت کسی انجام دهد، اجازه دهید او این کار را در دفعات بعد بدون نظارت انجام دهد.

مداوم از خود پرسید که قدم بعدی برای استقلال دانش‌آموزان با نیازهای ویژه و وابسته بودن به حمایت‌های بزرگسالان چه می‌تواند باشد؟ اگر دانش‌آموزی هنوز نیاز به یاری دارد به او کمک کنید. ارایه حمایت به صورت طبیعی به کاهش وابستگی کمک خواهد کرد. پیشنهاد و عنوان این مقاله می‌تواند به ما کمک کند که قاعده طلایی را به کار بگیریم تا استقلال دانش‌آموزان و کنش‌های آنها با همسالان‌شان را افزایش دهیم و حمایت‌های خود را به کمترین میزان خود برسانیم. برای اطلاعات بیشتر به راهنمایی‌های ارایه‌شده در جدول شماره ۱ مراجعه کنید. هدف این است که از حمایت‌های سرزده و مداخله‌جویانه به سمت حمایت‌های موثرتر حرکت کنیم.

به او کمک خواهد کرد و در صورتی که پاسخ او منفی باشد و او برای انجام تکلیف به کمکی نیاز نداشته باشد، او را به حال خود رها می‌کنم تا به تنهایی کارش را انجام دهد.

معلم‌ان باید برخی از سؤال‌های زیر را از دانش‌آموزان پرسند:

- هنگام انجام تکلیف به چه چیزی نیاز دارند؟
- هنگامی که در حال کار روی تکلیف هستید، چگونه می‌خواهید که شما را حمایت کنم؟
- آیا ترجیح می‌دهید کارهایی را که باید انجام دهی به طور شفاهی یادآور شوم یا فهرست آن‌ها را به صورت یک لیست برایتان بنویسم؟
- هنگام نمایش فیلم آموزشی دوست دارید کجا بنشینید؟

• هنگامی که دچار عصبانیت، استرس، اضطراب و غیره می‌شوید، چه کاری به عنوان کمک می‌توانم برایتان انجام دهم؟

اگر دانش‌آموزان در ابتدا کمکی درخواست نکردند، بر انجام تکالیف آن‌ها نظارت کرده و دوباره از آن‌ها پرسید و در صورت نیاز مهارت‌های لازم را برای دریافت کمک‌های موزد نیاز به آن‌ها آموزش دهید. در صورتی که دانش‌آموزی از ارتباط کلامی استفاده نمی‌کند، معلم می‌تواند او را تحت نظارت خود قرار دهد تا پی به عملکرد او ببرد. برای این نوع دانش‌آموزان این امکان را فراهم کنید که به روش‌های مختلف غیر کلامی از قبیل ارتباط دستی و چشمی با شما ارتباط برقرار کنند. دانش‌آموزان منابع نیرومند برای تصمیم‌گیری در خصوص اینکه چگونه حمایت‌های مؤثر را باید تدارک دید، هستند.

به عمق حرف‌های آن‌ها گوش دهید. آن‌ها به طور معمول وقتی که حمایت‌های مداخله‌جویانه و شتابزده ما را نمی‌خواهند، به نوعی آن را نشان می‌دهند، متأسفانه بزرگسالان در بیشتر مواقع به عمق حرف‌های آن‌ها توجه نمی‌کنند و پاسخگوی نیازهای آن‌ها نیستند.

برخی دانش‌آموزان با نیازهای ویژه از حامیان خود به طور احترام‌آمیزی می‌خواهند که کنار بایستند در حالی که برخی از آن‌ها قادر به این کار نیستند و رفتارهای زننده، طعنه‌آمیز و غیره از خود

جدول شماره ۱

نوع حمایت	تعریف	مثال
فیزیکی کامل	حمایت مستقیم و فیزیکی به منظور حمایت دانش‌آموز	کمک دستی به منظور نوشتن نام دانش‌آموز
نیمه فیزیکی	حمایت‌های فیزیکی برای بخشی از کل حرکت مورد نیاز برای فعالیت	باز کردن کیف دانش‌آموز یا کشیدن زیپ لباس دانش‌آموز
سرمشقی	نمایش آنچه دانش‌آموز باید انجام دهد	دبیر رابط یک پروژه هنری را انجام می‌دهد و دانش‌آموزان از آن پروژه به عنوان الگو استفاده می‌کنند.
شفاهی مستقیم	اطلاعات شفاهی که به طور مستقیم به دانش‌آموز داده می‌شود	"جان، لطفا بلند شو"
شفاهی غیرمستقیم	تذکر کلامی که توجه دانش‌آموز را افزایش می‌دهد تا به توقعات بیشتر توجه کند.	"جان، کار بعدی که باید انجام دهی چیست؟"
حرکت و اشارات	استفاده از حرکات فیزیکی به منظور ارتباط یا تأکید به نشانه‌ها (اشاره کردن، تکان دادن سر و...)	معلم به برنامه نوشته‌شده روی تخته اشاره می‌کند.
طبیعی	هیچ اشاره‌ای نمی‌کنیم. اجازه می‌دهیم که به طور عادی نشانه‌های موجود در محیط به دانش‌آموز کمک کند که بفهمد چه کاری باید انجام دهد.	زنگ کلاس. معلم از دانش‌آموزان می‌خواهد که حرکت کنند. روی تخته‌سیاه نوشته‌شده که به صفحه ۷۴ مراجعه کنید.

یک برنامه کاهش حمایت طرح‌ریزی کنید. سؤال‌های زیر به تیم شما کمک خواهد کرد برنامه حمایت خود را به طور موثرتری کاهش دهید:

- چه زمانی نیاز است که در کنار دانش‌آموز باشیم؟ (برای مثال وقتی که کمک‌های پزشکی تدارک می‌بینیم، یا دانش‌آموز را جابه‌جا می‌کنیم؟)
- برای انجام این مهارت هدف، استقلال دانش‌آموز است (مهارت توسط خود دانش‌آموز انجام شود) یا وابستگی او (توسط حامی یا همسالان انجام شود)؟
- مربی از چه نوع اشاراتی با توجه به جدول شماره ۱ استفاده می‌کند؟
- قدم بعدی برای کاهش نوع و سطح حمایت برای این دانش‌آموز چیست؟
- آیا شخص دیگری می‌تواند همین حمایت را به‌طور طبیعی‌تر برای دانش‌آموز انجام دهد؟

جدول شماره ۲

معلم در حال انجام این کار است:	شما (معلم رابط) می‌توانید این کار را انجام دهید:
سخنرانی	یادداشت کردن نکته‌های مهم روی تخته‌سیاه، نوشتن ایده‌ها روی تخته‌سیاه
بازرسی تکالیف	جمع‌آوری و بازرسی تکالیف
دادن دستورعمل	نوشتن دستورعمل در تابلو به طوری که همه دانش‌آموزان قادر به دیدن آن باشند.
امتحان گرفتن	خواندن متن سؤال‌ها برای دانش‌آموزانی که می‌خواهند متن سؤال برای آن‌ها خوانده شود.
خواندن متن کتاب	خواندن متن با صدای بلند برای کسانی که مشکل شنوایی دارند
تدریس درس جدید	تهیه و تدارک الگوهای دیداری برای اطمینان از یادگیری توسط همه گروه‌های دانش‌آموزی

نتیجه‌گیری

فراگیرسازی نوعی روش فکر کردن، عمل کردن و تصمیم گرفتن درباره کمک به هر دانش‌آموزی که به حمایت نیاز دارد، است. مربیان باید حمایت‌های خود را با این دیدگاه فراهم کنند. برای اجرای قانون طلایی حمایت، مربیان باید بتوانند خود را در موقعیت کسانی که این حمایت‌ها را دریافت می‌کنند، قرار دهند. مربیان باید بتوانند در مورد چگونگی حمایت‌هایی که در موقعیت قرار گرفته به آن نیاز دارند، تفکر کنند و ببینند که آرزو دارند چگونه حمایت شوند و سپس با بصیرت کامل طرحی برای حمایت‌های خود بریزند. با علم و دانش، ابتکار و خلاقیت، و دانستن قاعده طلایی حمایت، مربیان می‌توانند حمایت‌های خود را به طور مؤثری تدارک ببینند که این کار مستلزم این است که فلسفه فراگیرسازی را به درستی درک کنیم.

منبع

Julie, N. , & Causton, T. (2009). The Golden Rule of Providing Support in Inclusive classrooms: Support Others as You Would Wish to Be Supported. *Teaching Exceptional Children*, 42(2), 36-43.

